

Sedni a jen se dívej

Václav Koubek

1. Když jsi jak pták co oknem vlít do podkroví
a hledáš cestu zpáteční
Když jsi jak pán co dlouho spí
co probudí se na konečný
Tedy sedni a jen se dívej svět nemá podkroví
tedy sedni a jen se dívej ty ne to tramvaj končí
a zvolěj já a zvolěj já a zvolěj já já já

Jdi a staň se na chvíli dítě
kup si čokoládu udělej si fajn
nech svý jistý jméno v bytě
oslov cizí lidi na ulici sám
náhody jak mraky utíkaj
těm co krok počítaj hvězdy nepadaj
hó hó hó hop, hop

*: Slunce jak hrací automat háže po tobě voči
a ty místo do schodů díváš se stále do zdi
na který sis v minulosti namaloval tvář
ztrácí se když svítá, k ránu nikdy neměl bys být sám
hó hó hó hop, hop

2. Když jsi jak pták co potmě vlít do podkroví
a nezná cestu zpáteční
Když jsi jak pán co dlouho spí a probudí se na konečný
tak sedni si a jen se dívej, svět není jen jedna tvář
tak sedni si a jen se dívej pěším se namůže nic stát

R: A zvolěj já